BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 25 października 1955 r. Nr 18 (89) Poz. 110—118

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

OKÓLNIK

PISMA OKÓLNE

KOMUNIKATY

110.

ZARZĄDZENIE Nr 96
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 15 września 1955 r.

w sprawie przekazania niektórych decyzji i czynności do kompetencji centralnych zarządów oraz zmiany zakresu czynności niektórych komórek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

W ostatnim okresie czasu, w wyniku przyjętego przez Kierownictwo resortu postępowania, ma miejsce systematyczne zwiększenie samodzielności dyrektorów centralnych zarządów i zjednoczeń. Szczególnie istotne znaczenie posiada zwiększenie samodzielności na odcinku realizacji planów produkcyjnych, technicznych i finansowych — gdzie osobista inicjatywa dyrektorów i pracowników centralnych zarządów posiada ogromne znaczenie. W ramach prowadzonej akcji ustala się dodatkowo następujące zmiany zakresu czynności:

§ 1. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów, nadzorujących działalność podległych przedsiębiorstw (zjednoczeń) do wydawania decyzji w następujących sprawach:

1) w zakresie planowania operatywnego — do zatwierdzania dla przedsiębiorstw (zjednoczeń) operatywnych planów miesięcznych produkcji podstawowej, pomocniczej i usług,

2) w zakresie gospodarki funduszem płac do:
   — udzielania zezwoleń na wypłatę środków w wysokości przekraczającej planowany fundusz płac pracowników administracji budów i ogólnej z jednoczesnym pokryciem przekroczenia wyłącznie w ramach danego centralnego zarządu (zarządu) w myśl § 5, pkt 2 uchwały Nr 294 Prezydium Rządu z dnia 18 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad wydawania przez banki specjalne środków na fundusz płac przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego oraz zasad i trybu kontroli bankowej,

3) w zakresie zatrudnienia i płac do:
   a) zatwierdzania wysokości premii dla pracowników kontroli technicznej w Centralnym Zarządzie Produkcji Pomocniczej i Centralnym Zarządzie Remontu Maszyn Budowlanych,
   b) zatwierdzania premii dla dyrektorów i naczelnych inżynierów biur projektów,
   c) wyrażania zgody na wprowadzenie w podległych przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) pracy na 2 i 3 zmiany,
   d) wyrażania zgody na zatrudnienie robotników w godzinach nadliczbowych w przypadkach koniecznych, gospodarczo uzasadnionych określonych w zarzą-

dzeniu Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r.,

e) wyrażania zgody na czasowe przeniesienia robotników, którzy nie przepracowali w danym przedsiębiorstwie (zjednoczeniu) co najmniej 3-ch miesięcy oraz robotników zaszeregowanych poniżej 5 kategorii płac,

f) wyrażania zgody na stosowanie katalogów innych resortów w przypadku prowadzenia robót nie objętych katalogami obowiązującymi w budownictwie przemysłowym,

g) wyrażania zgody na wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany przez pracownika urlop, w przypadkach uzasadnionych wyjątkowymi okolicznościami,

h) zatwierdzania kwartalnych operatywnych planów szkolenia wewnątrzzakładowego,

4) w zakresie gospodarki sprzętem do:

a) zaliczania, w oparciu o obowiązujące normy i po przeprowadzeniu konsultacji z Departamentem Głównego Mechanika, baz sprzętu do kategorii (klasy),

b) dysponowania sprzętem za wyjątkiem sprzętu unikalnego i deficytowego,

c) podejmowania przez Dyrektora Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych, po przeprowadzeniu konsultacji z Departamentem Głównego Mechanika, decyzji w sprawie planów rzeczowych podległych mu jednostek i opracowań technologicznych Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Remontu Maszyn Budowlanych,

5) w zakresie zaopatrzenia materiałowo-technicznego — do dysponowania uzyskanym przydziałem materiałowym i do jego rozdziału na podległe przedsiębiorstwa (zjednoczenia). Instrukcje wykonawcze w tym zakresie należy wydać oddzielnie w terminie do dnia 30 września 1955 r.,

6) w zakresie organizacji i statyzacji przedsiębiorstwa — do nadawania kategorii przedsiębiorstwom (zjednoczeniom) w ramach norm określonych uchwałą Nr 85 Prezydium Rządu z dnia 3 lutego 1951 r. za wyjątkiem przypadków uzasadniających przyznanie kategorii wyższej niż to przewidują normy,

7) w zakresie gospodarki kadrami pracowników umysłowych do:

a) dokonywania zmian, odroczeń i zwolnień z nakazów pracy absolwentów szkół średnich zawodowych po każdorazowym uzgodnieniu z Departamentem Kadr,

b) zaszeregowania przez dyrektora centralnego zarządu nadzorującego biura projektów do odpowiedniej grupy uposażenia, stanowisk nie przewidzianych w załączniku Nr 1 do zarządzenia Nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r., a wynikających z wewnętrznej struktury organizacyjnej biur projektów.

§ 2. Zakres działania wymienionych poniżej komórek organizacyjnych Ministerstwa zmieniam w następujący sposób:

1) w zakresie zadań produkcyjnych — przenoszę z Departamentu Produkcji do centralnych zarządów opracowywanie i uzgadnianie z inwestorem centralnym, przy współpracy, w miarę potrzeby, Departamentu Produkcji, projektów zarządzeń 2-ch Ministrów w sprawie realizacji inwestycji budowlano-montażowych na budowach kluczowych,

2) w zakresie organizacji przenoszę z Departamentu Organizacji:

a) do centralnych zarządów branżowych — opracowywanie i uzgadnianie projektów aktów normatywnych w sprawie zmian w zarządach przymusowych,

b) do Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa — sprawy racjonalizacji i typizacji druków oraz udzielanie opinii o celowości druków projektowanych w resorcie,

c) do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego — sprawy sporządzania katalogu i wzornika druków używanych w resorcie,

3) w zakresie produkcji pomocniczej przenoszę z Zarządu Techniki do Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej nadzór i kontrolę nad eksploatacją żwirowni oraz opracowywanie przepisów w zakresie wydobycia i uszlachetniania kruszywa,

ponadto przenoszę:

4) z Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego do Zarządu Techniki — opiniowanie wniosków o zezwolenia na stosowanie kostki brukarskiej cementowej,

5) z Departamentu Inwestycji do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego — sprawy opracowywania planów i zabezpieczenia zaopatrzenia inwestycyjnego, poza tym

6) centralne zarządy przekazywać będą do Głównego Inspektora Bezpieczeństwa i Higieny Pracy akta tylko wypadków śmiertelnych i masowych.

§ 3. 1. Dyrektorów:

Zjednoczenia Przemysłowego Budowy Huty im. Lenina
Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych i
Zjednoczenia Robót Zmechanizowanych

upoważniam do samodzielnego podejmowania decyzji w zakresie spraw wymienionych w § 1, pkt 1), 2), 3) lit. c)—h), pkt 4) lit. a) i b), pkt 7) lit. a) i b), a ponadto do zatwierdzania protokołów dniówki z premią.

2. Dyrektorów przedsiębiorstw (zjednoczeń) upoważniam do samodzielnego podejmowania decyzji w zakresie zwalniania od normalnych zajęć brygadzistów — instruktorów szkolenia wewnątrzzakładowego w ramach postanowień zarządzenia Nr 58/Og z dnia 20 października 1953 r. i zarządzenia Nr 83/Og z dnia 19 listopada 1953 r.

§ 4. Dyrektory merytorycznie właściwych departamentów i centralnych zarządów (zarządów) funkcjonalnych, w miarę potrzeby, określą za zgodą bezpośrednich przełożonych szczegółowy tryb postępowania przy załatwianiu spraw związanych z wydaniem decyzji na podstawie upoważnień wynikających z niniejszego zarządzenia.

§ 5. W związku z postanowieniami niniejszego zarządzenia wprowadzam zmiany w wydanych dotychczas następujących aktach normatywnych:

1) § 10 regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej Centralnego Zarządu Mechanizacji Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 września 1954 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość potrąceń z premii przypadającej pracownikom technicznym zatrudnionym w dziale kontroli technicznej Centralnego Zarządu Mechanizacji ustala co miesięcznie Dyrektor Centralnego Zarządu.

Podstawą do ustalenia wysokości potrąceń powinna być ocena wyników całokształtu pracy ze szczególnym uwzględnieniem wzrostu, względnie zmniejszenia się ilości i ważności reklamacji w zakładach podległych Centralnemu Zarządowi",

2) § 10 regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej z dnia 15 września 1954 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość potrąceń z premii przypadającej pracownikom technicznym zatrudnionym w dziale kontroli technicznej Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej ustala co miesięcznie Dyrektor Centralnego Zarządu.

Podstawą do ustalenia wysokości potrąceń powinna być ocena wyników całokształtu pracy ze specjalnym uwzględnieniem wzrostu, względnie zmniejszenia się ilości i ważności reklamacji w zakładach podległych Centralnemu Zarządowi",

3) § 15, pkt 1 załącznika Nr 2 do zarządzenia Nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r. oraz § 2, ust. 2 tego zarządzenia otrzymują następujące brzmienie:

„§ 15, pkt 1. Wysokość premii dla dyrektora i naczelnego inżyniera ustala dyrektor właściwego centralnego zarządu.

§ 2, ust. 2. W przypadku gdy w poszczególnych biurach projektów występują komórki organizacyjne nie wymienione w załączonej tabeli płac zasadniczych — dyrektor właściwego centralnego zarządu zaszereguje te stanowiska do odpowiedniej pozycji",

4) § 4, pkt 3 zarządzenia Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„W przypadkach wymienionych w § 2, ust. 1, pkt 1 oraz we wszystkich innych przypadkach, w których zachodzi konieczność wprowadzenia pracy na 3 zmiany lub zatrudnienia robotników w godzinach nadliczbowych na okres dłuższy niż dwa tygodnie — właściwego dyrektora centralnego zarządu",

5) § 4, ust. 3 i § 5, ust. 3 zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lipca 1954 r. otrzymują następujące brzmienie:

„§ 4, ust. 3. W wyjątkowych przypadkach czasowe przeniesienie pracownika o wysokich kwalifikacjach fachowych, który nie przepracował w zjednoczeniu (przedsiębiorstwie) 3-ch miesięcy może nastąpić za zgodą dyrektora właściwego centralnego zarządu.

§ 5, ust. 3. W specjalnie uzasadnionych przypadkach mogą być — za zgodą dyrektora właściwego centralnego zarządu czasowo przeniesieni robotnicy zaszeregowani poniżej 5 kategorii płac",

6) § 8, ust. 2 Zarządzenia Nr 22/Og Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 maja 1953 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Stosowanie katalogów norm branżowych, nie wymienionych w załączniku Nr 8 wymaga zezwolenia dyrektora właściwego centralnego zarządu",

7) § 5 okólnika Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 17 z dnia 25 lipca 1952 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozróżnia się 3 klasy baz sprzętu przy zjednoczeniach, przy czym klasyfikacja (charakter i klasa) uzależniona jest od decyzji dyrektora właściwego centralnego zarządu, wydanej w oparciu o obowiązujące normy i po przeprowadzeniu konsultacji z Departamentem Głównego Mechanika",

8) Pkt 1 rozdziału III instrukcji tymczasowej w sprawie współpracy Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych i Departamentu Głównego Mechanika z dnia 1 lutego 1955 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Konsultować z Departamentem Głównego Mechanika rzeczową część planów produkcyjnych".

Ponadto użyte w rozdziale III słowa: „uzgadnianie i uzgodnienie planów" należy zastąpić słowami: „konsultowanie planów",

9) Pkt 2 końcowych wyjaśnień zawartych w piśmie wg rozdzielnika Departamentu Produkcji Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 sierpnia 1953 r. L. dz. PR/3/1141/53 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do zawiadomień o wypadkach śmiertelnych, ciężkich oraz rokujących według opinii lekarza trwałą, chociażby częściową niezdolność do pracy, przeznaczonych dla przedsiębiorstw (zjednoczeń) i centralnych zarządów należy dołączać zeznania świadków i szkice sytuacyjne wypadków.

Do zawiadomień przeznaczonych dla Głównego Inspektora Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego należy dołączać tylko akta wypadków śmiertelnych i masowych".

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTRA

Inż. K. Jaworski
Podsekretarz Stanu

111.

ZARZĄDZENIE Nr 95
MINISTRÓW: BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
i
BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 września 1955 r.

w sprawie sprawowania opieki nad Technikami Budowlanymi przez zjednoczenia budowlane.

Na podstawie postanowień § 6 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36 poz. 277) oraz § 3 zarządzenia Nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1955 r. w sprawie przekazania Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego szkół podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski Nr 8, poz. 85) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu jak najściślejszego powiązania szkolenia zawodowego w budownictwie z najnowszymi osiągnięciami praktyki budowlanej — zjednoczenia budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli sprawują opiekę nad szkołami budowlanymi, podległymi Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

§ 2. Obowiązki wynikające ze sprawowania opieki nad szkołami — zjednoczenia wykonują za pośrednictwem Komitetów Opiekuńczych — zwanych w dalszej treści zarządzenia „Komitetami".

§ 3. W skład Komitetu wchodzą przedstawiciele miejscowych zjednoczeń budownictwa przemysłowego jak i zjednoczeń budownictwa miejskiego oraz Technikum Budowlanego.

§ 4. 1. Opiekę nad poszczególnymi szkołami powinny sprawować zjednoczenia odpowiadające swą specjalnością — zasadniczemu kierunkowi szkoły.

2. W tym celu centralne zarządy resortów: budownictwa przemysłowego i budownictwa miast i osiedli złożą w terminie do dnia 30 września 1955 r. do Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa wnioski, opracowane w oparciu o uwidocznione w wykazie, stanowiącym załącznik Nr 2 kierunki szkolenia, którym z podległych im zjednoczeń (zakładów) należy powierzyć opiekę nad poszczególnymi szkołami.

§ 5. Skład osobowy poszczególnych Komitetów zostanie ustalony przez Dyrektora Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa na wniosek wałściwych centralnych zarządów.

§ 6. Szczegółowe wytyczne — regulujące formy i zakres sprawowanej opieki, zawiera instrukcja, stanowiąca załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 7. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Podsekretarzowi Stanu Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego inż. St. Bęciowi.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie Nr 114 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 8 sierpnia 1951 r. w sprawie współpracy centralnych zarządów oraz zjednoczeń z dyrekcjami szkół technicznych, prowadzonych przez Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.
2) Zarządzenie Nr 220 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 listopada 1952 r. o sprawowaniu przez zjednoczenie budownictwa miejskiego opieki nad szkołami zawodowymi.

w/z MINISTRA
BUDOWNICTWA
MIAST I OSIEDLI
I. Żakowski
Podsekretarz Stanu

w/z MINISTRA
BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO
Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 95
Ministrów: Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 15 września 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie sprawowania opieki nad szkołami zawodowymi przez zjednoczenia budowlano-montażowe i specjalizowane, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli i Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

1. W celu powiązania zawodowych szkół budowlanych z produkcją i postępem technicznym zjednoczenia budowlane obejmą opiekę nad tymi szkołami i będą ją sprawowały przez Komitety Opiekuńcze zgodnie z niniejszą instrukcją.

2. Przy typowaniu zjednoczeń, które mają opiekować się zawodowymi szkołami budowlanymi, należy kierować się zasadą doboru zjednoczeń o specjalizacji najbardziej zbliżonej do kierunku szkoły.

Jeżeli szkoła posiada kilka specjalności, opiekę nad nią obejmują zjednoczenia zbliżone do głównego kierunku zawodowego szkoły, w którym kształci się większość uczniów.

3. W skład Komitetu wchodzą:

1) dyrektor lub w jego zastępstwie naczelny inżynier wytypowanego zjednoczenia,
2) dyrektor szkoły,
3) pracownik prowadzący sprawy szkolenia zawodowego w zjednoczeniu,

4) przedstawiciele, których obecność w Komitecie jest pożądana ze względu na dobro szkoły.

Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z sekretarzem POP PZPR oraz przewodniczącym Zarządu Koła ZMP zapewni kontakt Komitetu przy wykonywaniu jego zadań z przedstawicielami PZPR i ZMP.

4. Dobór członków Komitetu z poszczególnych zjednoczeń powinien gwarantować pełne zabezpieczenie potrzeb szkoły zgodnie z prowadzonymi przez nią kierunkami nauczania.

Przewodniczącym Komitetu winien być w zasadzie dyrektor zjednoczenia o specjalizacji najbardziej zbliżonej do głównego kierunku nauczania szkoły.

5. Do zadań zjednoczeń budowlanych w zakresie sprawowania opieki nad szkołą należy:

1) Powiązanie procesu nauczania w szkole z życiem zjednoczeń sprawujących opiekę, w szczególności przez:

a) obejmowanie opieki przez przodujące brygady robotników zjednoczeń nad odpowiednimi brygadami zajęć praktycznych w szkole,

b) pomoc w doborze kadry nauczycielskiej, a w szczególności:

— kierowanie do pracy w szkole odpowiednich pracowników inżynieryjno-technicznych jako nauczycieli przedmiotów zawodowych,

— kierowanie do warsztatów szkolnych odpowiednich pod względem politycznym i zawodowym pracowników na nauczycieli zawodu,

— zabezpieczenie pracownikom pełniącym obowiązki nauczycieli w szkole podopiecznej pełnego wykonania ich zadań przez odpowiednie ustawienie ich pracy w zjednoczeniu,

c) udział przewodniczącego lub członków komitetu w posiedzeniach Rady Pedagogicznej — z głosem doradczym,

d) hospitowanie lekcji przedmiotów zawodowych oraz zajęć praktycznych w porozumieniu z dyrektorem szkoły i udzielenie wskazówek personelowi pedagogicznemu warsztatów, w zakresie usprawnienia i organizacji metod nauczania,

e) zapewnienie udziału uczniów i nauczycieli szkoły w akademiach, zebraniach i naradach produkcyjnych organizowanych przez zjednoczenia i udział pracowników zjednoczenia w imprezach i uroczystościach szkolnych,

f) udostępnienie szkole boisk i urządzeń sportowych znajdujących się w dyspozycji zjednoczenia.

2) Udzielenie pomocy w podnoszeniu poziomu praktycznej nauki zawodu, a w szczególności:

a) w uzyskaniu potrzebnych pomieszczeń na warsztaty szkolne,

b) w zaopatrzeniu w niezbędne narzędzia, materiały, maszyny i urządzenia gabinetów i warsztatów szkolnych,

c) przez udostępnienie szkole korzystania z laboratoriów badań wytrzymałości materiałów i tworzyw (laboratoria polowe i inne) lub też przez organizowanie własnych laboratoriów na terenie szkoły,

d) w powiązaniu zajęć praktycznych w pracowniach i warsztatach szkolnych z produkcją zjednoczenia w sposób zapewniający młodzieży techniczne opanowanie zawodu,

e) zapewniając uczniom praktyczną naukę zawodu przez zorganizowanie na jednej z budów, uczniowskich stanowisk roboczych, gdzie uczniowie mieliby pełną gwarancję pogłębienia nauki zawodu zdobytej w pracowniach budowlanych przy poszczególnych rodzajach robót.

3) Stałe podnoszenie poziomu wiedzy technicznej uczniów przez:

a) popularyzowanie wśród uczniów ważniejszych pomysłów racjonalizatorskich stosowanych w zjednoczeniu,

b) premiowanie uczniów racjonalizatorów z funduszów na ten cel przeznaczonych, zgodnie z Uchwałą Nr 291 Rady Ministrów z dnia 14.IV.1951 r. — za zgłoszone i przyjęte do wykorzystania projekty racjonalizatorskie przez przedsiębiorstwa, które projekty te u siebie zastosują,

c) otoczenie specjalną opieką uczniów, skierowanych do zjednoczenia na praktyki i zapewnienie im pełnej realizacji programu praktyk dostarczonego przez szkołę,

d) zapewnienie uczniom odpowiednich warunków higieny i bezpieczeństwa pracy.

4) Wywieranie wpływu w celu zapewnienia właściwego poziomu i kierunku szkolenia przez:

a) zgłaszanie do Centr. Zarz. Szkol. Zawod. Budownictwa za pośrednictwem dyrekcji szkoły uwag i życzeń na temat kierunku szkolenia i specjalizacji występujących w szkole,

b) zgłaszanie uwag w odniesieniu do stosowanych w szkole programów przedmiotów zawodowych i praktycznej nauki zawodu,

c) badanie realizacji programów nauczania przedmiotów zawodowych i praktycznej nauki zawodu,

d) udział — na zaproszenie dyrektora szkoły w komisjach egzaminacyjnych,

e) zgłaszanie uwag i wniosków do Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa w sprawie przygotowania zawodowego absolwenta.

6. Zjednoczenia sprawujące opiekę nad szkołą powinny zapewnić szkole wykonanie robót budowlanych i remontowych w ramach funduszów przeznaczonych na ten cel w budżecie szkoły. W przypadku sprawowania opieki przez kilka zjednoczeń wykonawcę poszczególnych robót ustali Komitet Opiekuńczy.

7. Prace swoje Komitet opiera na opracowanych — okresowych planach pracy — odpowiadających poszczególnym okresom nauczania w szkole.

8. Sprawozdanie z wykonania planu pracy składa przewodniczący Komitetu łącznie z rocznym sprawozdaniem dyrektora szkoły, Centralnemu Zarządowi Szkolenia Zawodowego Budownictwa, odpisy wymienionych sprawozdań przesyła centralnym zarządom nadzorującym zjednoczenia sprawujące opiekę.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 95
Ministrów: Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 13 września 1955 r.

WYKAZ SZKÓŁ ZAWODOWYCH MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO ORAZ KIERUNKI SZKOLENIA

Lp.	Nazwa szkoły	Miejscowość	Specjalność									
			budow. miejskie	budow. przem.	budow. wiejskie	budow. stalow.	budow. wodne	budow. pieców przem.	Prefa-bryk.	Instal. przem. i san.	Remont i ekspl. maszyn bud.	Ślusarz maszyn bud.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Technikum Budowlane	Białystok, ul. Stalina 41	x	x	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Technikum Budowlane	Bydgoszcz, ul. Stalina 9	x	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Technikum Budowlane	Bytom, Powstańców Śl. 10	x	x	—	x	—	x	—	—	—	—
4	Technikum Budowlane	Gdańsk, ul. Siennicka 11	x	—	—	—	—	—	—	x	—	—
5	Technikum Budowlane	Gdańsk, ul. Grunwaldzka 238	x	x	—	—	x	—	—	x	—	—
6	Technikum Budowlane	Jarosław, ul. Poniatowskiego 13	—	—	x	—	—	—	—	—	—	—
7	Technikum Budowlane	Kielce, ul. Międzyszkolna 1.	x	—	—	—	—	—	—	x	—	—
8	Technikum Budowlane	Kraków, ul. Syrokomli 21	—	x	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Technikum Budowlane	Lisków, pow. Kalisz	—	—	x	—	—	—	—	—	—	—
10	Technikum Budowlane	Lublin, Al. Racławickie 7	x	x	—	—	—	—	—	x	—	—
11	Technikum Budowlane	Łódź, ul. Kilińskiego 79	x	x	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Technikum Budowlane	Mińsk Mazowiecki, ul. Budowlana 1	x	x	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Technikum Budowlane	Olsztyn, Em. Plater 3	x	—	—	—	—	—	—	—	—	—
14	Technikum Budowlane	Opole, ul. Konduktorska 16	—	—	—	—	—	—	x	—	—	—
15	Technikum Budowlane	Poznań, ul. Rybaki 17	x	x	—	—	—	—	—	x	—	—
16	Technikum Budowlane	Radom, ul. 1-Maja 68	—	x	—	—	—	—	—	—	—	—
17	Technikum Budowlane	Rzeszów, ul. Borelowskiego 4	—	x	—	—	—	—	—	x	—	—
18	Technikum Budowlane	Szczecin, ul. Unisławy 32/33	x	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19	Technikum Budowlane	Toruń, ul. Zjednoczenia 19	x	x	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Technikum Budowlane	Warszawa, ul. Górnośląska 31	x	x	—	—	—	—	—	x	—	—
21	Technikum Budowlane	Wrocław, ul. Dawida 5/7	x	—	—	—	—	—	—	x	x	—
22	Technikum Budowlane	Zakopane, Krupówki 8	—	—	x	—	—	—	—	—	—	—
23	Technikum Budowlane	Żary, ul. Górnośląska 2/3	x	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Technikum Budowlane	Żyrardów, ul. Stalina 3	x	—	—	—	—	—	—	x	—	—
25	Techn. Bud. dla Prac.	Warszawa, ul. Górnośląska 31	x	x	—	—	—	—	—	x	—	—
26	Zasad. Szkoła Zawod.	Wrocław, ul. Sztabowa 100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x
27	Techn. Bud. dla Rob. Wys.	Wrocław, ~~ul.~~ Tęczowa 60	x	x	—	—	—	—	—	—	—	—

112.

ZARZĄDZENIE Nr 101

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 27 września 1955 r.

zmieniające regulamin premiowania pracowników państwowych biur projektów budownictwa przemysłowego zatrudnionych w systemie czasowo-premiowym.

Na podstawie zarządzenia Nr 120 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 lipca 1955 r. zmieniającego ramowy regulamin premiowania pracowników państwowych biur projektów zatrudnionych w systemie czasowo-premiowym (Biuletyn PKPG Nr 18, poz. 68) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 sierpnia 1955 r. w załączniku Nr 2 do zarządzenia Nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów budownictwa przemysłowego (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 13, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1, ust. 1 — skreśla się pkt 4),

2) w § 1, ust. 2 słowa: „55% (pięćdziesiąt pięć procent)" — zastępuje się słowami: „52% (pięćdziesiąt dwa procent)",

3) w § 1, ust. 3 — skreśla się: literę „D" oraz pkt 4),

4) w § 1, ust. 4 — skreśla się: „i D",

5) w § 1, ust. 5, pkt 2) — skreśla się: „i D",

6) w § 8, ust. 1, zdanie I-sze — skreśla się słowa „(wskaźnik D)". W zdaniu II-im — słowa „wskaźnik D" zastępuje się słowem „typowość",

7) w § 8, ust. 3 — słowa: „wskaźnik D" zastępuje się słowem: „typowość",

8) § 9 — otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 9. 1. a) Premia ustalona zgodnie z postanowieniami § 8, ust. 4 może być zwiększona do wysokości trzykrotnej w zależności od stopnia powtarzalności i trudności zastosowanych projektów lub ich części,

b) Rada techniczna przedstawia dyrektorowi biura wniosek o przyznanie premii za typowość w myśl pkt a) z uwzględnieniem wysokości premii w stosunku do poszczególnych branż biorąc pod uwagę: stopień powtarzalności oraz stopień trudności, zmniejszenie kubatury bez konieczności dokonania zmian technologicznych, postępowość rozwiązań architektoniczno-konstrukcyjnych w stosowanym projekcie itd.

2. Za zastosowanie projektów typowych (budowli, sekcji, elementów i detali) lub nietypowych lecz o wysokiej jakości technicznej i ekonomicznej premia według zasad ustalonych w § 8, ust. 4 z uwzględnieniem ust. 1 niniejszego paragrafu może być również wypłacona pracownikom grupy II i III, którzy wskazali możliwości ich zastosowania.

Suma wypłat z tego tytułu nie może przekroczyć 20% premii wypłaconej pracownikom grupy I-ej z tytułu stosowania projektów typowych.

W stosunku do kierownictwa biura (dyrektor i naczelny inżynier) wypłata premii za osobiste wysokie osiągnięcia w zakresie spowodowania zastosowania opracowań typowych wymaga akceptacji Dyrektora Centralnego Zarządu Biur Projektów.

3. Za opracowanie projektów, które zostaną uznane i zatwierdzone w przewidzianym trybie jako projekty typowe, autorzy tych projektów otrzymują premię za jakość i obniżkę kosztów budownictwa lub eksploatacji przy zastosowaniu współczynnika 2,0 oraz dodatek w wysokości 20% płacy zasadniczej otrzymanej za czas zużyty na opracowanie tego projektu pod warunkiem dotrzymania terminu jego wykonania.

4. Premie za typowość dla pracowników biur zatwierdza dyrektor biura projektów".

9) § 10 — otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 10. Środki na wypłatę premii za typowość oraz na wypłaty przewidziane w ust. 3, biuro uzyskuje z banku w formie „premii nielimitowanych" (poza funduszem płac) na podstawie odrębnego wniosku (zapotrzebowania) podpisanego przez dyrektora biura."

10) w § 13, ust. 4 słowa: „według współczynnika C i D" zastępuje się słowami: „według współczynnika C oraz za typowość."

§ 2. Tekst regulaminu premiowania pracowników wynagradzanych według systemu czasowo-premiowego w biurach projektów budownictwa przemysłowego, po uwzględnieniu zmian ustalonych w § 1, stanowi załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Z dniem 1 lipca 1955 r. wprowadza się regulamin premiowania pracowników Biura Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego, stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 101 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 września 1955 r.

REGULAMIN PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW

wynagradzanych według systemu czasowo-premiowego w biurach projektów budownictwa przemysłowego.

Według systemu czasowo-premiowego wynagradzane są następujące grupy pracowników biur projektów:

1. Grupa I.
   1) Generalny Projektant, Główny Projektant
   2) Kierownik Zespołu Projektowego
   3) Starszy Projektant
   4) Starszy kalkulator kosztorysowy
   5) Projektant
   6) Kalkulator kosztorysowy

7) Starszy asystent projektanta lub kalkulatora
8) Asystent projektanta lub kalkulatora
9) Kreślarze

2. Grupa II.
1) Dyrektor, Kierownik Oddziału Terenowego
2) Naczelny Inżynier, Główny Inżynier — Zastępca Kier. Oddziału Terenowego
3) Zastępca Naczelnego Inżyniera
4) Główny Technolog, Gł. Architekt, Gł. Konstruktor, Gł. Energetyk, Gł. Instalator, Gł. Urbanista i inni główni specjaliści
5) Kierownik Działu Produkcyjnego lub Działu Studiów
6) Pracownicy komórki studiów
7) Kierownik pracowni
8) Kierownik komórki wykonującej kontrolę techniczną, Starszy kontroler techniczny i kontroler techniczny.

3. Grupa III.
1) Zastępca Dyrektora do spraw administracyjnych
2) Kierownicy komórek: Organizacji Produkcji, Planowania, Planowania i Organizacji Produkcji, Zatrudnienia i Płac, Administracji i Zaopatrzenia, oraz pracownicy komórek personalnych
3) Kierownicy Sekcji w komórkach wymienionych w pkt. 2
4) Starszy inspektor produkcji, starszy planista, starszy ekonomista, starszy inspektor, starszy kalkulator
5) Starszy Referent Szkolenia Zawodowego, Zaopatrzenia, Transportu, Socjalny
6) Kierownik Gabinetu Projektów
7) Kierownik Archiwum Technicznego
8) Kierownik Pracowni Wykończeniowej
9) Kreślarze niezatrudnieni bezpośrednio w produkcji
10) Starszy fotokopista
11) Fotokopista
12) Starszy introligator
13) Introligator

Zasady premiowania pracowników grupy I-ej

§ 1. 1. Pracownicy zaliczeni do grupy I-ej otrzymują premie w oparciu o następujące wskaźniki:

1) wskaźnik A — za wykonanie pracy w terminie wynikającym z miesięcznych planów operatywnych, zabezpieczających wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej odpowiednio do potrzeb planu inwestycyjnego i ustalonym na podstawie doświadczeń i osiągnięć poprzednich okresów.
Warunkiem uzyskania premii za wskaźnik A jest odpowiednia jakość wykonanej pracy;
2) wskaźnik B — za jakość wykonanej pracy;
3) wskaźnik C — za obniżenie kosztów budownictwa oraz kosztów eksploatacji projektowanych obiektów.

2. Premia za wskaźniki ustalone w ust. 1 jest wypłacana z funduszu premiowego pracowników grupy I-ej, wynoszącego 52% (słownie pięćdziesiąt dwa procent) płacy zasadniczej tych pracowników.

3. Fundusz premiowy pracowników grupy I-ej dzieli się na fundusz premiowy za wskaźnik A, B, C:

1) Wysokość funduszu za wskaźnik A wynosi 30% płacy zasadniczej
2) Wysokość funduszu za wskaźnik B wynosi 16% płacy zasadniczej
3) Wysokość funduszu za wskaźnik C wynosi 6% płacy zasadniczej.

4. Przerzuty z funduszu premiowego za wskaźnik C do funduszu premiowego za wskaźniki A i B i na odwrót — są niedozwolone.

5. Rozliczanie i odprowadzanie do Budżetu Państwa niewykorzystanego funduszu premiowego za wskaźniki:

1) A i B następuje — po upływie 6-ciu miesięcy
2) C następuje po upływie jednego roku.

§ 2. Wysokość premii za terminowość (wskaźnik A) ustala co miesiąc ostatecznie dyrektor biura dla zespołu pracującego w oparciu o wspólny miesięczny plan operatywny. Wysokość premii za terminowość (wskaźnik A) ustala się według następujących zasad:

1. Za dotrzymanie wszystkich terminów kończonych stadiów dokumentacji lub jej części, przy jednoczesnym zaawansowaniu pozostałych prac zgodnie z planem — do 30% sumy wynikającej z przemnożenia średniej stawki godzinowej pracowników zespołu przez ilość godzin faktycznych przepracowanych przez zespół w miesiącu. Średnią stawkę godzinową dla zespołu ustala się przez podzielenie sumy płac zasadniczych pracowników zespołu przez ilość tych pracowników i przez 200.

Przykład: zespół 6-osobowy pracujący w oparciu o wspólny plan operatywny składa się z:

kier. zespołu (st. proj.)	o płacy	1.600 + 200 = 1.800	— godz. prod.	200
st. projektanta	„	1.600	„ „	170
2-ch st. asysten.	„	2×1.075 = 2.150	„ „	340
asystenta	„	900	„ „	190
kreślarza	„	650	„ „	100
		zł 7.100	— godz. pr.	1000

$$\text{Średnia stawka godzinowa } \frac{7.100}{6 \times 200} = 5,90 \text{ zł.}$$

Zespół spełnił warunki wynikające z punktu 1-go i może otrzymać premię w wysokości 0,3×1000×5,9 = 1.770 zł. Średnia stawka godzinowa dla zespołu jest stawką (stałą(niezmienną.

Pracownik przebywający na urlopie nie uczestniczy w sumie premii wyliczonej według powyższego wzoru. Fakt ten nie może jednak wpływać na zmianę stawki zespołu. Zmiana stawki może nastąpić jedynie w przypadku awansowania (przeszeregowania) pracownika względnie w przypadku zmian personalnych w zespole.

Odstępstwo od zasady stałej stawki godzinowej może nastąpić za zgodą Departamentu Zatrudnienia i Płac.

2. Za skrócenie terminów kończonych stadiów lub ich części przy jednoczesnym zaawansowaniu pozostałych prac zgodnie z planem do 50% sumy obliczonej jak w pkt. 1-szym.

3. Za niedotrzymanie terminu jakiegokolwiek kończonego stadium jego części z winy zespołu premię podaną w pkt. 1-szym zmniejsza się za każdy dzień opóźnienia o od 1

do 2% wg decyzji dyrektora biura w zależności od ważności pracy. Dni opóźnienia wykonania poszczególnych stadiów lub ich części sumuje się.

Dyrektor biura przy ustaleniu premii nie uwzględnia skrócenia terminów jednych prac, jeżeli inne zostały opóźnione. W przypadkach tych nie mają zastosowania postanowienia ust.

4. Gdy opóźniona praca została zakończona w miesiącu następnym ustalanie premii następuje wg zasad zawartych w ust. 3. Np. zespół opóźnił termin wykonania jednego z projektów o 5 dni.

planowany termin wykonania 28.V.
wykonano dnia 3.VI.

w takim przypadku nie może mieć zastosowania p. 2 w odniesieniu od miesiąca maja i czerwca. Zmniejszenie natomiast premii (licząc od procentu określonego wp. 1) będzie miało zastosowanie zarówno w miesiącu maju (3 dni) jak i w miesiącu czerwcu (2 dni).

5. W przypadku gdy miesięczny plan operatywny nie przewiduje zakończenia żadnej pracy, premię ustala się najwyżej w wysokości premii przyznanej w poprzednim miesiącu z uwzględnieniem ilości godzin produkcyjnych.

6. Wysokość premii dla poszczególnych pracowników zespołu zatwierdza dyrektor biura na wniosek kierownika działu lub pracowni w granicach premii przyznanej dla zespołu zgodnie z pkt. 1, 2, 3, 4, 5.

7. Kierownik działu lub pracowni przy ustalaniu premii dla poszczególnych pracowników uwzględnia:

1) wkład każdego z pracowników dla terminowego lub przedterminowego opracowania poszczególnych prac,
2) zaniedbania, które spowodowały opóźnienie prac.

8. Kierownik działu lub pracowni sporządza pisemny wniosek podziału premii pomiędzy poszczególnych pracowników zespołu. Wniosek po zatwierdzeniu przez dyrektora biura zostaje przekazany do komórki finansowej jako podstawa do rozliczenia premii.

§ 3. 1. Wysokość premii za jakość (wskaźnik B) ustala dyrektor biura:

1) dla zespołu pracującego w oparciu o wspólny miesięczny plan operatywny,
2) co kwartał, ostatecznie,
3) w oparciu o ocenę jakości prac (pracy) zakończonych w danym kwartale dokonaną przez radę techniczną, Wydział Kontroli Technicznej lub Głównych Specjalistów.

2. Przy ocenie jakości należy oprócz jakości metorycznej zwrócić uwagę na poziom skoordynowania poszczególnych części projektów, kompletność opracowania, a w szczególności posiadania opisu technicznego, przedmiaru robót oraz kosztorysu, zgodności z przepisami itp. Kryteria oceny jakości podane zostaną odrębnym zarządzeniem.

3. Maksymalna premia za jakość (wskaźnik B) może wynosić do 30% sumy wynikającej z przemnożenia średniej stawki godzinowej pracowników zespołu przez ilość godzin faktycznie przepracowanych przez zespół w kwartale za bardzo dobre osiągnięcia w zarkesie jakości.

§ 4. W przypadku uzasadnionego stwierdzenia przez K.O.P.I., że przedstawiony do zatwierdzenia projekt posiada szereg istotnych błędów i niedociągnięć bądź też w przypadku uzasadnionych reklamacji nadesłanych przez przedsiębiorstwa wykonawcze lub inwestorów, dyrektor biura projektów jest obowiązany obniżyć lub pozbawić całkowicie premii za jakość i ewentualnie za terminowość na okres jednego miesiąca lub dłużej zespół opracowujący dany projekt lub poszczególnych pracowników w zespole w zależności od ważności projektu i popełnionych błędów.

§ 5. 1. W przypadku gdy w kwartale nie zakończono żadnego stadium dokumentacji premia za jakość może być wypłacona najwyżej do wysokości premii przynanej w poprzednim kwartale z uwzględnieniem ilości godzin faktycznie przepracowanych.

2. Wysokość premii dla poszczególnych pracowników zespołu zatwierdza dyrektor biura na wniosek kierownika działu lub pracowni.

3. Kierownik działu lub pracowni przy wnioskowaniu premii powinien uwzględnić stopień w jakim poszczególni pracownicy przyczynili się do jakościowego opracowania dokumentacji w zależności od ich osobistych kwalifikacji.

4. Wytyczne, którymi kierownik działu lub pracowni powinien kierować się przy ustalaniu premii dla poszczególnych pracowników ustalą dyrektorzy właściwych centralnych zarządów z tym, że poszczególni pracownicy nie mogą otrzymać premii większej niż 40% sumy wynikającej z przemnożenia ich stawki godzinowej przez ilość godzin przepracowanych w kwartale.

§ 6. 1. Wysokość premii za obniżenie kosztów budownictwa lub kosztów eksploatacji projektowanych obiektów (wskaźnik C) ustala dyrektor biura na wniosek rady technicznej, komórki kontroli technicznej lub głównych specjalistów.

2. Premia ustalona jak wyżej podlega zatwierdzeniu przez instancje zatwierdzające projekt lub stadium (KOPI na właściwym szczeblu). Premia ta jest wypłacana za zakończone i zatwierdzone stadia dokumentacji.

3. Wysokość premii za wskaźnik C obejmuje tylko tych pracowników, którzy bezpośrednio przyczynili się do obniżenia kosztów w budownictwie lub w eksploatacji projektowanych obiektów.

4. Podział premii dla poszczególnych pracowników zatwierdza dyrektor biura na wniosek rady technicznej, komórki kontroli technicznej lub głównych specjalistów.

§ 7. Wysokość premii za wskaźnik C ustala się w procentach od wartości cennikowej premiowanego projektu lub jego części według następujących zasad:

1) za każdy 1% (jeden procent) obniżenia kosztów budownictwa lub kosztu eksploatacji projektowanych obiektów w projekcie wstępnym wynosi do 1% (jeden procent). Uzyskanie obniżenia kosztów w projektach określa się przez porównanie tych projektów:
   a) ze wskaźnikami techniczno-ekonomicznymi zatwierdzonymi przez Ministra Budownictwa Przemysłowego,
   b) z projektami poprzednio opracowanymi i uznanymi w tym zakresie za wzorowe;
2) za każdy jeden procent (1%) obniżenia kosztów budownictwa w projekcie technicznym premia wynosi

do 2% (dwóch procent). Obniżenie kosztów w projekcie technicznym stanowi dalszą oszczędność w porównaniu z poziomem kosztów ustalonym w projekcie wstępnym;

3) za każdy jeden procent (1%) obniżenia kosztów budownictwa przy opracowaniu rysunków roboczych w porównaniu z kosztem ustalonym w projekcie technicznym premia wynosi do dwóch i pół procent (2,5%).

§ 8. 1. Premię za typowość ustala dyrektor biura na wniosek rady technicznej, komórki kontroli technicznej lub głównych specjalistów.

Premię za typowość wypłaca się po zatwierdzeniu projektu lub sekcji przez radę techniczną względnie centralną radę techniczną.

2. Premia za typowość przysługuje w przypadku zastosowania projektów typowych (budynków, budowli, sekcji, elementów i detali budowlanych) lub zastosowania ekonomicznych o wysokiej jakości technicznej projektów (budynków, budowli, sekcji, elementów i detali) powtarzalnych, poprzednio opracowanych dla innych inwestycji.

3. Premia za typowość przysługuje za zastosowanie:

1) projektów budynków, budowli, sekcji, elementów i detali zatwierdzonych przez właściwy centralny zarząd jako typowe,

2) projektów budynków, budowli, sekcji, elementów i detali zatwierdzonych przez właściwy centralny zarząd jako powtarzalnych.

4. Wysokość premii za typowość wynosi:

1) do 3% (trzech procent) cennikowej wartości projektu, o ile nakład pracy na adaptację zastosowanego projektu nie przekracza 10% (dziesięć procent) pełnego nakładu pracy na projekt indywidualny,

2) do 2,5% (dwóch i pół procent) cennikowej wartości projektu o ile nakład pracy na adaptacje zastosowanego projektu zawiera się w granicach 10—30% (dziesięć do trzydziestu procent) pełnego nakładu na projekt indywidualny,

3) do 1,7% (jeden i siedem dziesiątych procent) cennikowej wartości projektu o ile nakład pracy na adaptację zastosowanego projektu zawiera się w granicach 30—50% (trzydziestu do pięćdziesięciu procent) pełnego nakładu pracy na projekt indywidualny,

4) do 1% (jednego procent) cennikowej wartości projektu, o ile nakład pracy na adaptację zastosowanego projektu zawiera się w granicach 50—70% (pięćdziesięciu do siedemdziesięciu procent) pełnego nakładu pracy na projekt indywidualny.

5. Premia nie przysługuje przy nakładzie pracy za adaptację wynoszącym powyżej 70% (siedemdziesięciu procent) pełnego nakładu na projekt indywidualny.

6. Za zastosowanie detali i elementów wymagających adaptacji, premii nie wypłaca się.

7. Właściwy centralny zarząd ustali wykaz projektów budowli, sekcji elementów detali uznanych jako typowe lub powtarzalne oraz określi wartość zastępczą (cennikową) dla każdego projektu.

§ 9. 1. a) Premia ustalona zgodnie z postanowieniami § 8 pkt 4 może być zwiększona do wysokości trzykrotnej w zależności od stopnia powtarzalności i trudności zastosowanych projektów lub ich części,

b) Rada Techniczna przedstawia dyrektorowi biura wniosek o przyznanie premii za typowość w myśl pkt. a) z uwzględnieniem wysokości premii w stosunku do poszczególnych branż biorąc pod uwagę stopień powtarzalności oraz stopień trudności, zmniejszenie kubatury bez konieczności dokonania zmian technologicznych, postępowość rozwiązań architektoniczno-konstrukcyjnych w stosowanym projekcie itd.

2. Za zastosowanie projektów typowych (budowli, sekcji, elementów i detali) lub nietypowych lecz o wysokiej jakości technicznej i ekonomicznej, premia według zasad ustalonych w § 8 pkt 4 z uwzględnieniem pkt. 1 niniejszego paragrafu, może być wypłacona pracownikom grupy 2-ej i 3-ej, którzy wskazali możliwości ich zastosowania. Suma wypłat z tego tytułu nie może przekroczyć 20% premii wypłaconej pracownikom grupy I-ej z tytułu stosowania projektów typowych.

W stosunku do kierownictwa biura (dyrektor i naczelny inżynier) wypłata premii za osobiste wysokie osiągnięcia w zakresie spowodowania zastosowania opracowań typowych wymaga akceptacji Dyrektora Centralnego Zarządu Biur Projektów.

3. Za opracowane projekty, które zostaną uznane i zatwierdzone w przewidzianym trybie jako projekty typowe, autorzy tych projektów, otrzymują premię za jakość i obniżkę kosztów budownictwa lub eksploatacji przy zastosowaniu współczynnika 2,0 oraz dodatek w wysokości 20% płacy zasadniczej otrzymanej za czas zużyty na opracowanie tego projektu pod warunkiem dotrzymania terminu jego wykonania.

4. Premię za typowość dla pracowników biura zatwierdza dyrektor biura projektów.

§ 10. Środki na wypłatę premii za typowość oraz na wypłaty przewidziane w pkt. 3 biuro uzyskuje z banku w formie „premii nielimitowanych" (poza funduszem płac) na podstawie odrębnego wniosku (zapotrzebowania) podpisanego przez dyrektora biura.

§ 11. 1. Generalni i główni projektanci oraz autorzy projektów, którzy sporządzili najbardziej ekonomiczne i technicznie przodujące rozwiązanie projektowe, mogą otrzymać premię wyższą niż określona w niniejszym regulaminie premiowania.

2. Wypłata takiej premii może nastąpić w każdym konkretnym przypadku za zezwoleniem Ministra na wniosek właściwego centralnego zarządu zaopiniowany przez instancję zatwierdzającą dany projekt.

§ 12. W przypadkach sporu między instancją zatwierdzającą a biurem projektów decyzję ostateczną wydaje Minister po ewentualnym zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych przy PKPG.

Zasady premiowania pracowników grupy II-ej

§ 13. 1. Wysokość premii dla pracowników zaliczonych do II-ej grupy ustala się w procentach od płacy zasadniczej według następujących zasad:

1) dyrektorzy biur, naczelni inżynierowie, zastępcy naczelnych inżynierów, kierownicy oddziałów, główni in-

żynierowie oddziałów terenowych, kierownicy działów produkcyjnych i kierownicy pracowni mogą otrzymać premię:

a) za wykonanie i przekroczenie planu oraz dotrzymanie i skrócenie terminu w wysokości do 50% (pięćdziesięciu procent),

b) za osiągnięcie wysokiej jakości, obniżenie kosztów projektowanych obiektów, stosowanie typowych i powtarzalnych projektów i obniżenie kosztów produkcji biura w wysokości do 30% (trzydziestu procent).

2. Warunkiem przyznania premii dla zastępców naczelnych inżynierów, kierowników oddziałów terenowych, głównych inżynierów, kierowników działów produkcji i kierowników pracowni jest wykonanie planu produkcji oraz wydajności co najmniej w 100% i dotrzymanie przez podległe jednostki organizacyjne terminów ukończenia prac projektowych co najmniej w 96%, w tym terminów wynikających z uchwał Prezydium Rządu i zarządzeń Ministra Budownictwa Przemysłowego w 100%.

3. Wysokość premii dla pracowników, o których mowa w ust. 2, oblicza się od wynagrodzenia zasadniczego wg następujących zasad:

1) za wykonanie lub przekroczenie planu produkcyjnego, planowanej wydajności i dotrzymanie wszystkich terminów wynikających z miesięcznego harmonogramu prac 30—50% premii,

2) za wykonanie lub przekroczenie planu produkcyjnego, planowanej wydajności i dotrzymanie terminów w 99% — do 24% premii,

3) za wykonanie lub przekroczenie planu produkcyjnego, planowanej wydajności i dotrzymanie terminów w 98% — do 18% premii,

4) za wykonanie lub przekroczenie planu produkcyjnego, planowanej wydajności i dotrzymanie terminów w 97% — do 12% premii,

5) za wykonanie lub przekroczenie planu produkcyjnego, planowanej wydajności i dotrzymanie terminów w 96% — do 6% premii,

6) za niedotrzymanie terminów poniżej 96% premia nie przysługuje.

4. Kierownicy działów produkcyjnych i pracowni za wybitne osobiste osiągnięcie w dziedzinie ekonomiczności i typowości mogą uzyskać premię według współczynnika C i za typowość na zasadach przewidzianych dla pracowników I-ej grupy premiowej niezależnie od premii uzyskanej według postanowień niniejszego paragrafu.

5. Główni specjaliści mogą otrzymać premię:

1) za wysoką jakość opracowań projektowo-kosztorysowych do 35% (trzydziestu pięciu procent),

2) za obniżenie kosztów projektowanych obiektów do 20% (dwudziestu procent),

3) za stosowanie projektów typowych i powtarzalnych do 25% (dwudziestu pięciu procent).

6. Pracownicy komórek studiów mogą otrzymywać premię:

1) za wykonanie pracy w terminie w wysokości 30% (trzydziestu procent),

2) za jakość i ekonomiczność do 50% (pięćdziesięciu procent). W usprawiedliwionych przypadkach niewykonania pracy w terminie dyrektor biura może ustalić mniejszy procent premii niż przewidziany w pkt. 1), oraz zezwolić na wypłatę premii za jakość i ekonomiczność niezależnie od zmniejszonej premii za terminowość.

7. Pracownicy komórek wykonujących czynności kontroli technicznej mogą otrzymać do 75% (siedemdziesięciu pięciu procent) za wyjątkiem kontrolerów technicznych, których premia nie może przekroczyć 70% (siedemdziesięciu procent.

Wysokość premii dla tej grupy pracowników ustala dyrektor biura projektów, uwzględniając ilość oraz wyniki przeprowadzonej kontroli projektów.

W razie zgłoszenia przez KOPI, inwestora lub przedsiębiorstwo wykonawcze uzasadnionych reklamacji odnośnie jakości opracowanego przez biuro projektu, dyrektor biura winien pozbawić przez pewien okres premii pracownika, który przeprowadził kontrolę techniczną reklamowanego projektu.

§ 14. 1. Wysokość premii dla pracowników II-ej grupy poza dyrektorem i naczelnym inżynierem ustala dyrektor biura projektów uwzględniając przy tym reklamacje dotyczące jakości i terminowości.

2. Premie przyznane pracownikom II-ej grupy poza dyrektorem biura nie mogą być ustalone mechanicznie, lecz muszą odzwierciedlać istotny wkład i jakość pracy pracownika w zakresie spełnianych obowiązków z uwzględnieniem odcinków pracy, będących podstawą przyznawania poszczególnych premii.

3. Ocenę pracy poszczególnych pracowników i decyzję odnośnie przyznanych premii powinien zawierać protokół podpisany przez dyrektora biura i naczelnego inżyniera. Odpis części protokołu, w której określona jest wysokość przyznanej premii, otrzymuje komórka finansowa.

§ 15. 1. Wysokość premii dla dyrektora i naczelnego inżyniera ustala Minister.

2. Warunkiem przyznania premii dla dyrektora i naczelnego inżyniera jest: wykonanie planu produkcji i wydajności co najmniej w 100% oraz dotrzymanie co najmniej w 100% terminów, wynikających z uchwał Prezydium Rządu, lub zarządzeń zainteresowanych ministrów. Przy ustaleniu wysokości premii Minister uwzględnia również reklamacje dotyczące jakości projektów.

3. Dyrektor właściwego centralnego zarządu obowiązany jest przedstawić Ministrowi Budownictwa Przemysłowego uzasadnione wnioski o przyznanie premii dla osób, o których mowa w pkcie 1 w terminie do dnia 23 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Zasady premiowania pracowników grupy III-ej

§ 16. Pracownicy grupy III-ej, aktywnie przyczyniający się do wykonania planu produkcyjnego, podwyższenia jakości projektów, wykonujący starannie swoje obowiązki służbowe, mogą otrzymać premię w wysokości:

1) Komórka Organizacji Produkcji
Kierownik Działu Organizacji Produkcji
Kierownik Samodzielnej Sekcji Organizacji Produkcji
Kierownik Sekcji w Dziale
Starszy Inspektor Produkcji — do 70%

Starszy Kalkulator Norm, St. Planista St. Ekonomista podl. bezpośr. Kier. Działu lub Samodzielnej Sekcji Kalkulator Normowania, Planista, Ekonomista St. referent szkolenia zawodowego podległy bezpośr. Kier. Działu lub Sam. Sekcji Inspektor Produkcji	do 60%
2) Zastępca Dyrektora do spraw administracyjnych	do 60%
3) Komórka Planowania Kierownik Działu Planowania Kierownik Sam. Sekcji Planowania St. Planista podl. bezp. Dyrektorowi lub Kier. Działu Kierowni Sekcji w Dziale St. Planista, St. Ekonomista podl. bezp. Kier. Działu lub Samodzielnej Sekcji Planista Ekonomista	do 60%
4) Komórka Organizacji Zatrudnienia i Płac Kierownik Działu Zatrudnienia i Płac Kier. Sam. Sekcji Organiz. Zatrudn. i Płac St. Ekonomista podl. bezp. Dyrektorowi lub Kier. Działu Kierownik Sekcji w Dziale St. Ekonomista, St. Inspektor podl. bezp. Kier. Działu lub Samodzielnej Sekcji Ekonomista	do 60%
5) Kierownik Gabinetu Projektów	do 60%
Kierownik Archiwum	do 50%
6) Komórka Wykończeniowa	
Kierownik Pracowni Wykończeniowej	do 50%
St. Kreślarz	do 35%
Kreślarz	do 35%
St. Fotokopista, fotokopista, st. introl., introl.	do 35%
7) Komórka Administracji i Zaopatrzenia Kierownik Działu Administr. Zaopatrz. Kierownik Samodziel. Sekcji Admin. Zaopatrz. Kierownik Sekcji Zaopatrz., oraz pracownicy komórek personalnych	do 50%
St. referent zaopatrzenia, transp. socjalny podl. bezp. Kier. Działu lub Sam. Sekcji	do 35%
St. Ekonomista do Spraw Inwestycji	do 50%
Ekonomista do Spraw Inwestycji	do 50%

8) Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nie wywymienionych w niniejszym paragrafie premia nie przysługuje.

§ 17. Wysokość premii dla każdego z pracowników ustala co miesiąc Dyrektor biura projektów.

Postanowienia ogólne

§ 18. 1. Za nadzór autorski oraz delegacje, związane z wykonywaniem obowiązków służbowych jak np.: delegowanie pracowników do KOPI, pracownikom grupy I-ej przysługuje wynagrodzenie (w stosunku do 8-godzinnego dnia pracy) wraz z premią według wskaźników A i B w wysokości osiągniętej w danym miesiącu przy wykonywaniu prac produkcyjnych.

2. Za delegacje, o których mowa w ust. 1, trwające ponad 1 miesiąc, pracownik może otrzymać premię według wskaźnika A i B w wysokości uzyskanej w poprzednim miesiącu.

§ 19. 1. Za ewentualne przestoje w pracy wypłaca się tylko płacę zasadniczą.

2. Za wszelkie inne płatne zwolnienia wypłaca się wynagrodzenie według obowiązujących ogólnie zasad.

§ 20. Czas zużyty na poprawki weryfikacyjne nie podlega premiowaniu.

§ 21. Na podstawie decyzji dyrektora poszczególni pracownicy powinni być całkowicie pozbawieni premii, przypadającej im z tytułu postanowień niniejszego regulaminu, o ile zostanie stwierdzone niestosowanie zatwierdzonych jako obowiązujących projektów typowych i niedbalstwo w wykonaniu ciążących na nich obowiązków, które spowodowało jakąkolwiek szkodę dla biura projektów.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 101 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 września 1955 r.

REGULAMIN PREMIOWANIA

pracowników Biura Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego.

Według niniejszego regulaminu premiowani są pracownicy zaliczeni według zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 100 z dnia 23 sierpnia 1954 r. do I grupy premiowej.

Pracownicy zaliczeni do II i III grupy premiowej są premiowani ściśle według zasad określonych w zarządzeniu Nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego.

§ 1. Pracownicy mają prawo do otrzymywania premii według wskaźników:

„A" — terminowość

„B" — jakość i ekonomiczność.

§ 2. 1. Premia wypłacana jest co miesiąc z funduszu premiowego, który stanowi 55% funduszu płac zasadniczych.

Fundusz ten dzieli się na fundusz premiowy za wskaźnik „A" w wysokości 30% i wskaźnik „B" w wysokości 25%.

2. Przerzuty z funduszów premiowych między wskaźnikami są niedozwolone.

3. Rozliczanie i odprowadzanie do budżetu Państwa funduszu niewykorzystanego tak za wskaźnik „A" jak i wskaźnik „B" następuje co pół roku.

4. Fundusz płac korygowany jest w zależności od wykonania planu produkcji według zasad, które zostaną określone w instrukcji Banku Inwestycyjnego.

§ 3. 1. Wysokość premii za wskaźnik „A" ustala Dyrektor Biura dla zespołu, którego zadania produkcyjne ujęte są wspólnym planem operatywnym. Premię dla zespołu oblicza się w procentach od sumy płac zasadniczych (łącznie z dodatkami funkcyjnymi) pracowników zespołu.

2. Za wykonanie w terminiach ustalonych w planach operatywnych wszystkich zadań produkcyjnych, przy jed-

noczesnym zaawansowaniu pozostałych prac w stopniu gwarantującym dotrzymanie pozostałych terminów premia dla zespołu wynosi do 30%.

3. Za skrócenie terminu ukończenia lub kilku zadań objętych planem operatywnym, przy jednoczesnym zaawansowaniu pozostałych prac w stopniu gwarantującym dotrzymanie dalszych terminów zależnie od znaczenia, wielkości i trudności wykonanych zadań premia dla zespołu może być podwyższona do 50%.

4. Za niedotrzymanie z winy zespołu terminu zakończenia jednego lub kilku zadań, premia ustalona według postanowień pkt. 2 zmniejsza się od 1% do 2% (decyzja Dyrektora Biura) — za każdy dzień opóźnienia.

Dni opóźnienia dwu lub więcej zadań sumuje się, przy czym zarówno opóźnienia jak i skrócenia terminów liczy się od planowanej daty zakończenia danego zadania.

5. O ile opóźniona praca została zakończona w miesiącu następnym dni opóźnienia wykonania danego zadania oblicza się w obu tych miesiącach, korygując odpowiednio premię ustaloną według postanowień pkt. 2 tak w jednym jak i w drugim miesiącu.

6. Na podstawie decyzji Dyrektora Biura mogą nie być stosowane sankcje zmniejszania ustalonej wg postanowień pkt. 2 premii za opóźnienie terminów do dni pięciu, lecz jedynie w stosunku do opracowań o charakterze naukowo-badawczym oraz w stosunku do tych opracowań, dla których brak jest ustalonych norm pracochłonności. Nie dotyczy to opracowań, których terminy zostały ustalone zarządzeniem Ministra Bud. Przem. lub Uchwałą Prezydium Rządu.

7. W przypadku, gdy miesięczne plany operatywne zespołów nie przewidują zakończenia w danym miesiącu żadnego zadania, premię za wskaźnik „A“ ustala się w oparciu o analizę zaawansowania wszystkich prac zespołu.

8. Dyrektor Biura nie uwzględni dotrzymania terminów jednych prac jeżeli inne równoważne proritetem zostały opóźnione.

9. Wysokość premii dla poszczególnych pracowników w zespole ustala kier. pracowni łącznie z kier. działu. Ustalenia te wymagają aprobaty Dyrektora Biura.

§ 4. 1. Wysokość premii za wskaźnik „B“ dla zespołu ustala Dyrektor Biura w oparciu o ocenę jakości i ekonomiczności zakończonych prac projektowanych dokonaną przez Radę Techniczną, komórkę Kontroli Technicznej lub Gł. Specjalistów.

W przypadku nie zakończenia żadnego stadium dokumentacji premia może być wypłacona najwyżej do wysokości premii przyznanej w poprzednim miesiącu.

2. Wysokość premii dla poszczególnych pracowników zespołu ustala Kier. Działu łącznie z Kier. Pracowni. Ustalenia te wymagają aprobaty Dyrektora Biura.

3. Maksymalna premia za jakość dla zespołu nie może przekraczać 40% płac zasadniczych (łącznie z dodatkami funkcyjnymi).

4. W usprawiedliwionych przypadkach nie wykonania pracy w terminie Dyrektor Biura może zezwolić na wypłatę premii za czynnik „B“.

5. W przypadkach stwierdzenia przez instancję zatwierdzającą dokumentację techniczną, że przedstawiona praca posiada istotne błędy i niedociągnięcia, bądź też w przypadkach uzasadnionych reklamacji nadesłanych przez zleceniodawców lub przedsiębiorstwa wykonawcze, Dyrektor Biura jest obowiązany obniżyć lub pozbawić całkowicie premii za czynnik „B“ oraz za czynnik „A“ zespół opracowujący daną dokumentację.

Decyzja Dyrektora w tym zakresie zależnie od wielkości projektu i konsekwencji błędów może być rozciągnięta na kilka okresów miesięcznych.

§ 5. Decyzja przyznania premii powinna odzwierciadlać istotny wkład i jakość pracy każdego pracownika.

113.

ZARZĄDZENIE Nr 104
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 30 września 1955 r.

w sprawie budownictwa zimowego.

Na podstawie § 5, pkt 3 uchwały Nr 1088 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie budownictwa zimowego (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1608), w celu zabezpieczenia sprawnego i terminowego wykonywania robót budowlano-montażowych w warunkach zimowych, a w szczególności dla zapewnienia ciągłości robót budowlanych, montażowych i instalacyjnych, właściwej ich jakości oraz w celu zapewnienia właściwych warunków pracy i bezpieczeństwa załogom — zarządzam, co następuje:

§ 1. Jako okres zimowy traktuje się czas od dnia 1 grudnia do dnia 31 marca.

§ 2. Za roboty zimowe należy uważać wszystkie te roboty budowlano-montażowe, wykonywane w okresie zimowym, przy których są stosowane specjalne środki zabezpieczające lub metody wykonawstwa odmienne od przyjętych w innym okresie, a zapewniające prawidłowe wykonanie robót, niezależnie od temperatury zewnętrznej.

§ 3. Zasadnicze roboty przygotowawcze do prowadzenia robót zimowych, jak przystosowanie placu budowy, przygotowanie cieplaków, sprzętu, urządzeń — należy ukończyć:

1) dla robót w toku — w terminie do dnia 15 listopada,
2) dla robót planowanych do rozpoczęcia w ciągu okresu zimowego — w terminie 15 dni przed rozpoczęciem robót.

§ 4. 1. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) budownictwa przemysłowego, zwanych w dalszym ciągu „Zjednoczeniami“, spowodują oraz przypilnują, aby w terminie do dnia 5 października na budowach, przechodzących na rok następny, kierownik budowy ustalił z inwestorem bezpośrednim ogólny zakres robót do wykonania w okresie zimowym.

2. Zakres robót, o których mowa w ust. 1, należy ustalić w formie ogólnych harmonogramów, sporządzanych wg obowiązujących wzorów.

3. Zakresy robót, o których mowa w ust. 1 i 2, zatwierdza dyrektor zjednoczenia, o ile władze zwierzchnie nie ustalą inaczej.

§ 5. 1. Na podstawie ustalonych zakresów robót, o których mowa w § 4, dyrektor zjednoczenia spowoduje opracowanie wykazów i harmonogramów dostaw brakującej dokumentacji projektowo-kosztorysowej i zapewni uzgodnienie tych harmonogramów z właściwymi biurami projektów.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów nadzorujących biura projektów zapewnią wykonanie w podległych im biurach projektów w pierwszym rzędzie dokumentacji projektowo-kosztorysowej zgodnie z ustalonymi harmonogramami dostaw dokumentacji projektowo-kosztorysowej, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku braków w dokumentacji projektowo-kosztorysowej, wykonywanej przez biura projektów innych resortów, obowiązuje analogiczny tryb postępowania, przy czym właściwe centralne zarządy w oparciu o § 5, ust. 3, pkt 3, lit. c, cytowanej na wstępie uchwały, zabezpieczą u właściwych inwestorów terminową dostawę brakującej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 6. 1. Wszystkie zasadnicze roboty zimowe powinny bezwzględnie posiadać projekty organizacji robót.

2. Dyrektor zjednoczenia ustali dla budów przechodzących, w terminie do dnia 10 października br., a dla budów rozpoczynanych, co najmniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem robót, obowiązek posiadania i terminy sporządzania projektów organizacji robót zimowych i zapewni środki do ich opracowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Projekty organizacji robót powinny być opracowane w takim terminie, by zabezpieczały zaopatrzenie budowy w potrzebne środki i przystosowanie placu budowy.

§ 7. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zwrócą szczególną uwagę na zaopatrzenie budów w potrzebne materiały oraz wszelkie dodatkowe urządzenia i sprzęt, niezbędne do wykonywania robót zimowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Jako zasadę należy przyjąć, że zaopatrzenie w materiały i urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinno stanowić planową pracę zjednoczenia i być wykonywane w takich terminach, by zabezpieczały ich realizację.

§ 8. 1. Wydatki na zakup dodatkowych urządzeń, sprzętu i przedmiotów o charakterze środków trwałych (np. kotły, piece do suszenia budynków, piecyki, sprzęt do ogrzewania prądem elektrycznym) pokrywać należy ze środków planu inwestycyjnego zjednoczeń (za wyjątkiem robót, wykonywanych sposobem gospodarczym).

2. Wydatki na przedmioty, nie mające charakteru środków trwałych (maty słomiane itp.), na zwiększone zużycie niektórych materiałów budowlanych i pomocniczych, jak chemikalia, węgiel, koks, na konieczną odzież zimową dla kategorii pracowników nie wymienionych w załączniku Nr 17 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zgodnie z pismem okólnym Nr 1 Głównego Inspektora Bezpieczeństwa i Higieny Pracy z dnia 12 stycznia 1954 r. w sprawie zasad przydziału i norm zużycia ciepłej odzieży specjalnej w budownictwie przemysłowym (Biuletyn M.B.Przem. Nr 3, poz. 13), na zwiększone zużycie energii elektrycznej itp., na dodatkowe zagospodarowanie placu budowy i na urządzenia zabezpieczające wymagania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy w warunkach zimowych, przejściowo będą finansowane przez zjednoczenia z ich środków obrotowych.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, finansowane będą w przypadku wykonywania inwestycji systemem gospodarczym ze środków przewidzianych w obowiązujących przepisach dotyczących finansowania wydatków związanych z wykonywaniem inwestycji systemem gospodarczym.

4. Na przejściowe finansowanie dodatkowych kosztów robót zimowych centralne zarządy oraz zjednoczenia podległe bezpośrednio Ministrowi, winny zabezpieczyć swoim jednostkom uzyskanie ponadnormatywnego kredytu bankowego.

W tym celu zwiększone koszty robót zimowych należy uwzględnić we wnioskach do planów kredytowych na IV oraz I kwartał każdego roku sporządzanych w trybie obowiązujących przepisów.

§ 9. 1. Koszty dodatkowe robót zimowych, obciążające zleceniodawcę, powinny być włączone do kosztorysu generalnego.

Koszty dodatkowe robót zimowych obejmują wszelkie dodatkowe koszty powstałe przy wykonywaniu robót w warunkach zimowych.

2. Fakturowanie dodatkowych kosztów robót wykonywanych w warunkach zimowych powinno odbywać się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

3. W związku z tym, że wydatki dla zapewnienia ciągłości robót budowlano-montażowych w okresie zimowym dokonywane są przeważnie przed początkiem tego okresu lub na samym jego początku, a rozliczenia poniesionych nakładów z inwestorami przeprowadzane są na przestrzeni całego okresu zimowego — należy w księgowości przedsiębiorstw budowlano-montażowych rozdzielić odpowiednio łączną kwotę pniesionych nakładów i aktywować ją na kontach rozliczeń międzyokresowych czynnych (konto Nr 111 B.P.K.) w poszczególnych miesiącach okresu zimowego.

§ 10. Dyrektorzy zjednoczeń przy ustalaniu planów oraz w trakcie wykonywania robót zimowych zabezpieczą specjalnie oszczędne stosowanie paliw stałych i płynnych.

W tym celu należy:

1) maksymalnie wyeliminować stosowanie urządzeń i sprzętu do ogrzewania o małej wydajności cieplnej,
2) obudować cieplakami lokomobile parowe stosowane do ogrzewania przy robotach zimowych,
3) ograniczyć stosowanie koksowników zgodnie z „instrukcją o stosowaniu ogrzewania koksownikami do robót zimowych",
4) stosować jako paliwa we wszystkich możliwych przypadkach węgiel brunatny, torf i przerosty węglowe.

§ 11. 1. Stosowanie parowozów do celów grzewczych, jak również sztuczne suszenie i ogrzewanie budynków przy pomocy pieców Deuba, jest niedozwolone.

2. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach konieczności zastosowania pieców Deuba dyrektor właściwego centralnego zarządu powinien złożyć poprzez Zarząd Techniki, wniosek do Ministra Budownictwa Przemysłowego o pozwolenie ich zastosowania.

3. Wniosek dyrektora centralnego zarządu, o którym mowa w ust. 2, powinien być oparty o przeanalizowany i zatwierdzony przez centralny zarząd projekt organizacji robót dla danej budowy, uzasadniający zastosowanie pieców Deuba oraz zawierać następujące dane:

1) ilość pieców Deuba,
2) czasokres i termin zastosowania,
3) ilość potrzebnego opału do tego celu.

§ 12. 1. Dyrektorzy zjednoczeń zwrócą szczególną uwagę na jakość robót wykonywanych w warunkach zimowych i zabezpieczą właściwą kontrolę tej jakości.

2. Podstawę do ustalenia właściwych metod zabezpieczających należytą jakość wykonywanych robót ustalają instrukcje i wydawnictwa, wyszczególnione w „wykazie in-

strukcji i wydawnictw", stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, będzie aktualizowany w miarę potrzeby przez Zarząd Techniki.

§ 13. 1. Kierownicy robót, jak również majstrowie i brygadziści, zatrudnieni przy wykonywaniu robót zimowych, powinni posiadać znajomość technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym. Majstrów i brygadzistów nie posiadających znajomości technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym należy przeszkolić w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego, wg programów ustalonych przez zjednoczenia i zatwierdzonych przez właściwe centralne zarządy.

2. Po przeszkoleniu majstrowie i brygadziści, którzy wykażą znajomość technologii wykonawstwa w okresie zimowym, otrzymają zaświadczenie wg wzoru, stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia.

3. Zjednoczenia i centralne zarządy uwzględnią w planach operatywnych szkolenia wewnątrzzakładowego na IV kwartał i I kwartał każdego roku — szkolenie w zakresie technologii wykonawstwa robót w okresie zimowym.

§ 14. Dyrektorzy zjednoczeń spowodują opracowanie i wydanie szczegółowych instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót zimowych, a zwłaszcza w przedmiocie:

1) oświetlenia dróg komunikacyjnych i przejść dla pieszych,
2) zaopatrzenia budów w sprzęt do oczyszczania dróg wewnętrznych i dojazdowych,
3) systematycznego oczyszczania ze śniegu i lodu schodni, pomostów i dróg,
4) obarierowania dołów z wapnem oraz przykrycia studzienek i kanałów,
5) zaopatrzenia punktów sanitarnych w środki ochronne przeciw odmrożeniu,
6) zaopatrzenia robotników w gorące napoje,
7) utrzymania w pomieszczeniach do odpoczynku i spożywania posiłków odpowiedniej temperatury i odpowiednich warunków higieniczno-sanitarnych,
8) niezatrudniania pracowników na wysokościach podczas silnych mrozów i zawiei, zaś w razie nieodzownej konieczności — zastosowania specjalnych środków zabezpieczających,
9) wzmożenia czujności i kontroli ze strony służby bhp i kierownictwa technicznego.

§ 15. 1. Przy opłacaniu robót wykonywanych w niskich temperaturach należy stosować dodatki do robocizny zgodnie z zarządzeniem Nr 19 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 11 marca 1955 r. w sprawie dodatków za roboty wykonywane w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

2. W związku z występującymi w okresie zimowym tendencjami do niesłusznego wyrównywania zarobków do wysokości osiąganej w pełnym sezonie, zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń do prowadzenia szczególnie starannej kontroli zgodności obliczeń zarobków z obowiązującymi przepisami, a zwłaszcza do zwrócenia uwagi na dokładne stosowanie przepisów zarządzenia Nr 123 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 maja 1952 r. w sprawie zwiększenia dyscypliny płac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym.

§ 16. Dyrektorzy centralnych zarządów zorganizują w okresie pierwszej połowy miesiąca listopada kontrolę faktycznego stanu przygotowań do robót zimowych i w terminie do dnia 20 listopada złożą Ministrowi Budownictwa Przemysłowego za pośrednictwem Zarządu Techniki meldunki o stanie przygotowań na nadzorowanych budowach ze szczególnym uwzględnieniem budów kluczowych oraz gospodarczo ważnych.

§ 17. Zarząd Techniki będzie, w miarę potrzeby, aktualizował postanowienia dotyczące przygotowywania oraz prowadzenia robót budowlanych w okresie zimowym.

§ 18. Zarządzenie wschodzi w życie z dniem podpisania i obowiązuje poczynając od okresu zimowego 1955/56.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr 64 z dnia 25 października 1954 r. w sprawie oszczędności w zużyciu węgla i koksu dla celów produkcji budowlanej.

w/z MINISTRA **Inż. St. Bęć**
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 104 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 września 1955 r.

WYKAZ INSTRUKCJI WYDAWNICTW

stanowiących podstawę do ustalenia metod wykonawstwa w okresie zimowym.

1. Instrukcje dotyczące wykonawstwa robót w okresie zimowym:

1) Instrukcja ogólna Nr 1 o prowadzeniu robót budowlanych w okresie zimowym — wyd. IV — P.W.T. — 1952 r.
2) Instrukcja o przechowywaniu i przygotowaniu materiałów budowlanych do robót zimowych — wyd. IV — Bud. i Archit. — 1954 r.
3) Instrukcja o wykonywaniu robót ziemnych zimą — wyd. I, II i III — P.W.T. — 1950/53 r.
4) Instrukcja Nr 4 o wykonywaniu robót betonowych i żelbetowych zimą — wyd. IV — P.W.T. — 1952 r.
5) Instrukcja Nr 5 o prowadzeniu robót murowych zimą — wyd. IV — P.W.T. — 1952 r.
6) Instrukcja o prowadzeniu robót zimą w budynkach zamkniętych — wyd. I, II i III — P.W.T. — 1950/53 r.
7) Instrukcja o wykonywaniu robót budowlanych w cieplakach — wyd. Bud. i Archit. — 1955 r.
8) Instrukcja o stosowaniu chlorku wapnia i innych domieszek chemicznych do zapraw i betonów w budownictwie zimowym — wyd. I i II — P.W.T. — 1951/53 r.
9) Instrukcja o stosowaniu ogrzewania parą do robót zimowych — wyd. I i II — P.W.T. — 1951/53 r.
10) Instrukcja o stosowaniu ogrzewania koksownikami do robót zimowych — wyd. Bud. i Archit. — 1954 r.
11) Instrukcja o stosowaniu nagrzewania prądem elektrycznym elementów budowlanych zimą — wyd. I i II — P.W.T. — 1951/53 r.
12) Instrukcja o stosowaniu wapna palonego mielonego do robót zimowych — wyd. P.W.T. — 1953 r.
13) Instrukcja o stosowaniu w murach zapraw gipsowych z uwzględnieniem robót zimowych — wyd. P.W.T. — 1953 r.

2. Instrukcja Departamentu Głównego Mechanika z dnia 5 października 1951 r. w ogólnych zasadach zabezpieczenia i przygotowania sprzętu budowlanego do robót w okresie zimowym.

3. Należy wykorzystać jako zalecone następujące wydawnictwa:

1) Niektóre zagadnienia klimatyczne (temperatura i wiatr) w okresie zimowym. Zestawione dla potrzeb budownictwa. Wyd. I — P.W.T. — 1953 r. i wyd. II — P.W.T. — 1954 r.
2) Książkę mgra inż. Władysława Przestępskiego pt. „Wykonywanie murów w okresie zimowym" — wyd. P.W.T. — 1952 r.
3) Książkę mgra inż. Władysława Przestępskiego pt. „Cieplaki — konstrukcja i zastosowanie do robót budowlanych" — wyd. P.W.T. — 1954 r.
4) NNIOMS — Roboty budowlane w warunkach zimowych — tłum. mgr inż. S. Janiszkiewicz — Wyd. Budownictwo i Architektura — Warszawa 1955 r.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 104 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 września 1955 r.

. . . .
(pieczęć podłużna budowy)
zakładu pracy

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel . . . . . . urodzony . . . . . .
dnia . . . . . w . . . . . powiat . . . . .
zatrudniony w charakterze . . . .
został przeszkolony w czasie od dnia . . . .
do dnia . . . . . . w . . . .
(nazwa budowy (zakładu pracy)

w zakresie technologii wykonawstwa robót . . . . .
w okresie zimowym.

Podpis
Kierownika budowy (zakładu pracy)

. . . .

. . . ., dnia . . . . . . 195 . . r.
(miejscowość)

114.

OKÓLNIK Nr 55

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO GŁÓWNY INSPEKTOR BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY

z dnia 28 września 1955 r.

w sprawie kontroli stanu bhp i urządzeń socjalno-sanitarnych przez inspektorów poszczególnych służb, podczas inspekcji w zakładach pracy i na budowach.

Stwierdzone zostało, że przedstawiciele Ministerstwa i centralnych zarządów budownictwa przemysłowego w czasie pobytu na budowach poświęcają niedostateczną uwagę podczas kontroli sprawie stanu bezpieczeństwa i higieny pracy i urządzeń socjalno-sanitarnych.

Brak zainteresowania się warunkami pracy i zdrowia załogi, zwłaszcza ze strony pracowników komórek techniczno-produkcyjnych, socjalnych i transportowych, przyczynia się do powstawania zagrożeń, w wyniku których mają miejsce na budowach i w zakładach wypadki zachorowań, inwalidztwa a nawet śmierci.

Niedopuszczalne jest pomijanie wymienionych spraw przez inspektorów i dlatego przypominam o obowiązkach ciążących na wyżej wymienionych pracownikach w tym zakresie.

W związku z tym:

1) Dyrektorzy Zarządu Techniki, Departamentu Produkcji i centralnych zarządów wydadzą odpowiednie polecenia, przypominające inspektorom kontroli technicznej i produkcji o obowiązku uwzględniania bezpieczeństwa pracy i warunków socjalno-sanitarnych w czasie kontroli w podległych przedsiębiorstwach, wydawania we własnym zakresie odpowiednich poleceń w przypadkach niecierpiących zwłoki z równoczesnym powiadomieniem o powziętych decyzjach właściwych komórek służby bhp zgodnie z Uchwałą Nr 3 Kolegium Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 stycznia 1955 r.
2) Dyrektorzy Departamentów Głównego Mechanika, Płacy i Zatrudnienia i centralnych zarządów nałożą analogiczne obowiązki jak w p. 1) na pracowników przeprowadzających inspekcje w terenie z ramienia Głównego Mechanika, komórek transportu i socjalno-bytowych.
3) Na naradach produkcyjnych na wszystkich szczeblach organizacyjnych należy częściej i w szerszym niż dotychczas zakresie omówić sprawy bhp i zwrócić szczególną uwagę przy ustalaniu środków usprawnienia produkcji na następny planowany okres na równi ze sprawami produkcyjnymi, na przedsięwzięcie odpowiednich środków dla podniesienia poziomu warunków bhp i socjalno-sanitarnych.
4) Zaleca się wprowadzenie do kwartalnych analiz z działalności gospodarczej punktu obejmującego analizę wypadkowości i omówienie przedsięwziętych w związku z tym środków z dziedziny bhp.

PODSEKRETARZ STANU **Inż. K. Jaworski**

115.

PISMO OKÓLNE Nr 114/GM

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO GABINET MINISTRA

z dnia 20 września 1955 r.

w sprawie sprawozdawczości z działalności sądowo-arbitrażowej jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

W wykonaniu postanowień § 2 okólnika Nr 75 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 29 listopada 1954 r. w sprawie zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego (Biuletyn M.B.Przem. Nr 25(70), poz. 157) Gabinet Ministra podaje do wiadomości i stosowania począwszy od IV kwartału 1955 r. wzór sprawozdania z działalności sądowo-arbitrażowej i wyników majątkowych tej działalności wraz z instrukcją wyjaśniającą, stanowiące załącznik do niniejszego pisma okólnego.

W związku z powyższym począwszy od IV kwartału 1955 r. nie należy stosować pisma okólnego Nr 19/GM Gabinetu Ministra z dnia 8 lutego 1955 r. (Biuletyn M.B. Przem. Nr 3(74), poz. 19).

p.o. DYREKTOR
GABINETU MINISTRA **R. Zaleski**

MINISTERSTWO
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
Gabinet Ministra

Załącznik do pisma okólnego Nr 114/GM
z dnia 20 września 1955 r.

Zatwierdzono przez GUS
dnia 8.IX.1955 r.
za Nr 1072/55

SPRAWOZDANIE

z działalności sądowo-arbitrażowej i wyników majątkowych tej działalności

za . . . . kwartał 195...... r.

Wzór MBPrzem — AS

Jednostka sporządzająca sprawozdanie: Adresat:

Wyszczególnienie	Ilość		Wartość w zł	
	czynne	bierne	czynne	bierne
I. Procesy sądowe				
1. Wytoczone w kwartale sprawozdawczym:				
2. Zakończone w kwartale sprawozdawczym:				
a) wygrane				
b) przegrane				
3. Pozostaje w toku:				
II. Spory arbitrażowe				
1. Zgłoszone w kwartale sprawozdawczym:				
2. Zakończone w kwartale sprawozdawczym:				
a) wygrane				
b) przegrane				
3. Pozostaje w toku:				
III. Kwota sprekludowanych należności w kwartale sprawozdawczym				
IV. Kwota wierzytelności przedsiębiorstwa na koncie „inne należności i zobowiązania".				

................................, dnia .... 195...... r.

DYREKTOR

....

....
(radca prawny)

....
(główny księgowy)

....
(sprawozdanie sporządził)

MINISTERSTWO
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
Gabinet Ministra

Zatwierdzono przez GUS
dnia 8.IX.1955 r.
za Nr 1073/55

INSTRUKCJA
do wzoru MBPrzem-AS

sprawozdanie z działalności sądowo-arbitrażowej i wyników majątkowych tej działalności.

CZĘŚĆ I — ogólna

1. Przedmiotem sprawozdania MBPrzem-AS jest ruch procesów sądowych i arbitrażowych, dotyczących interesów majątkowych przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego.

2. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego obowiązane są do opracowywania co kwartał sprawozdania MBPrzem-AS w trzech egzemplarzach, z których jeden w terminie do dnia ostatniego miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym przesyłają do Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (Gabinet Ministra — Wydział Prawny), drugi do właściwego centralnego zarządu, trzeci pozostaje w aktach przedsiębiorstwa.

3. Sprawozdanie powinno być opracowane przez radcę prawnego jednostki sprawozdawczej wspólnie z głównym księgowym i przez nich podpisane.

CZĘŚĆ II — szczegółowa

Dział I — „Procesy sądowe".

W pkt. 1 należy podać w rubryce „czynne" ilość procesów wytoczonych przez przedsiębiorstwo w okresie sprawozdawczym oraz łączną wartość przedmiotu sporu tych procesów, a w rubryce „bierne" należy podać ilość procesów wytoczonych przeciwko przedsiębiorstwu oraz łączną wartość przedmiotu sporu tych procesów.

Przez wartość przedmiotu sporu należy rozumieć kwotę stanowiącą podstawę do obliczenia opłat sądowych, a przy roszczeniu o rentę wartość skapitalizowanych rat za lat 10.

W pkt. 2 należy podać łączną ilość procesów, z podziałem na czynne i bierne, prawomocnie zakończonych w okresie sprawozdawczym,

pod lit. a) należy podać wartość pieniężną sporów wygranych w całości lub części z podziałem na bierne i czynne,

pod lit. b) należy podać wartość pieniężną sporów przegranych z podziałem na bierne i czynne.

Pod pojęciem wartości pieniężnej wygranej w procesach czynnych należy rozumieć kwotę zasądzoną, a w procesach biernych roszczenie oddalone w całości lub części.

Pod pojęciem wartości pieniężnej przegranej w procesach biernych należy rozumieć roszczenie lub jego część zasądzoną, a w procesach czynnych rozszczenie lub jego część oddaloną.

W pkt. 3 należy podać ilość procesów wytoczonych przez przedsiębiorstwo (czynne), oraz ilość procesów wytoczonych przeciwko przedsiębiorstwu (bierne), które w okresie sprawozdawczym nie zostały prawomocnie zakończone oraz wartość przedmiotu sporu tych procesów.

Dział II — „spory arbitrażowe" — należy wypełnić analogicznie jak Dział I.

Dział III — należy podać łączną sumę należności przedsiębiorstwa, które uległy prekluzji w okresie sprawozdawczym.

Dział IV — należy podać łączną sumę wierzytelności przedsiębiorstwa figurujących na koncie „inne należności i zobowiązania", według stanu na ostatni dzień kwartału sprawozdawczego. Pozycja ta powinna obejmować całość należności przedsiębiorstwa zarówno od jednostek gospodarki uspołecznionej jak i od osób prywatnych.

Uwagi wskazujące w treściwej formie na przyczyny powiększenia względnie zmniejszenia wpływu nowych spraw sądowych i arbitrażowych oraz wahań wartości (w Dziale III i IV) należności prekludowanych i konta „inne należności i zobowiązania" — należy podać na odwrocie sprawozdania.

116.

PISMO OKÓLNE Nr 116/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

KS-I/D-1a

z dnia 26 września 1955 r.

Dot.: ewidencji księgowej drewna z odzysku oraz przerobu drewna odpadowego.

W związku z postanowieniem § 13 okólnika Nr 5 z dnia 15 stycznia 1955 roku w sprawie odzysku drewna na placach budów oraz przerobu drewna odpadowego w ramach produkcji pomocniczej, Centralna Księgowość wyjaśnia, co następuje:

1. Wartość drewna pochodzącego z rozbiórki szalunków, rusztowań itp. czyli z tzw. odzysku wpływa na powiększenie z jednej strony wartości zapasów w rozdziale XI bpk. z przeciwstawnym uznaniem z drugiej strony konta produkcji podstawowej (151) w pozycji analitycznej „materiały bezpośrednie". Operacja ta poparta być powinna dowodami zwrotu materiałów (Zw).

2. Poniesione koszty przygotowania uzyskanego z powyższego tytułu drewna należy ewidencjonować:

1) na koncie 151 „Produkcja podstawowa" — w przypadku gdy oczyszczanie drewna odbywa się na budowie siłami robotników produkcyjnych,

2) na koncie 157 „Produkcja pomocnicza" — gdy prace te odbywają się przez powołane, wymienionym na wstępie okólnikiem, specjalne oddziały przerobu drewna, po przekazaniu rozszalowanego drewna tym oddziałom przez kierownika budowy, stosownie do postanowień § 7 tegoż okólnika. Oddziały te wchodzą w skład wydziałów produkcji pomocniczej przedsiębiorstw.

3. Pobranie drewna przez oddziały przerobu do oczyszczenia i dalszego przerobu odbywać się powinno na podstawie dowodów pobrania materiałów (Rw), wydanego zlecenia produkcyjnego i zgodnie z obowiązującym trybem rozliczeń produkcji pomocniczej.

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

117.

PISMO OKÓLNE Nr 119/ZP/PL MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC DEPARTAMENT PLANOWANIA

z dnia 1 października 1955 r.

w sprawie stosowania niektórych zasad planowania operatywnego i regulaminów premiowania w wykonawstwie budowlano-montażowym.

Podaje się do wiadomości, co następuje:

1. W uzasadnionych przypadkach, w których po zatwierdzeniu planu budowy zaistnieje konieczność awaryjnego wykonania innych robót lub wystąpią istotne dla wykonania zaplanowanych robót braki materiałowe, powstałe na skutek niedostatecznej realizacji zaplanowanych dostaw, a spowodowane przyczynami obiektywnymi, niezależnymi od zjednoczenia — dyrektor jednostki nadzorującej jednostkę, która zatwierdziła plan pierwotny może rozpatrzyć i zatwierdzić zmiany planu, jednak nie później, niż do 15-go dnia miesiąca planowanego. Zatwierdzone w powyższym trybie zmiany planu rzeczowego na budowach nie mogą powodować zmiany miesięcznego wartościowego planu produkcji oraz planu funduszu płac w skali całego zjednoczenia.

2. O ile w wyniku działania uchwały nr 320/55 Rady Ministrów z dnia 29.IV.1955 r. w sprawie dyscypliny inwestycyjnej — zostają wstrzymane pewne roboty, wówczas dopuszczalne jest dokonanie następujących zmian planu:

a) odjęcie z planu budowy odpowiednich zadań rzeczowych i wartościowych,

b) odjęcie z planu zjednoczenia odpowiednich zadań wartościowych, o ile zjednoczenie nie ma możności wykonania robót zamiennych,

c) przesunięcie terminu oddania do użytku obiektu, węzła lub etapu, od wykonania którego w kwartale uzależniona jest premia zjednoczenia lub Centralnego Zarządu i odpowiednie skorygowanie planu oddawania obiektów do użytku.

Zmiany planu wartościowego dokonuje się przez odjęcie od planu odpowiedniej jednostki organizacyjnej (budowy, zjednoczenia, centralnego zarządu) wartości robót, które nie mogą być wykonane na skutek ich wstrzymania.

Odpowiednim zmianom ulega plan zatrudnienia i płac.

Zmiany planu, wynikające z zastosowania przepisów uchwały nr 320/55 zatwierdza jednostka, zatwierdzająca plan produkcyjny, przy czym dokonanie zmiany i jej zatwierdzenie może nastąpić w ciągu okresu wykonywania planu.

3. W przypadkach, gdy w momencie sporządzania planu istnieją zagrożenia w zakresie zabezpieczenia materiałowego, dostaw dokumentacji lub innych ważnych przyczyn, dopuszcza się ustalanie w miesięcznych planach rzeczowych budów zadań zamiennych w stosunku do zadań, wyznaczonych jako warunek wypłaty premii.

Wartość zadań rzeczowych zamiennych może wynosić najwyżej 10% ogólnej wartości miesięcznego planu budowy. W przypadkach o ile nie zostanie wykonane którekolwiek z zadań ściśle związanych z premią, lecz na to miejsce zostaną wykonane conajmniej równowarte zadania zamienne, wówczas plan zadań rzeczowych budowy uznaje się za wykonany w stopniu, uprawniającym do wypłaty premii.

Plan zadań zamiennych jest integralną częścią planu rzeczowego i ulega zatwierdzeniu według tych samych przepisów.

4. Z uwagi na to, że przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w r. 1955 obciążone zostały dodatkowo kosztami zużycia prowizorycznego zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego, które nie były ujęte w rocznych i kwartalnych planach kosztów produkcji budowlano-montażowej na r. 1955 — celem prawidłowego ustalenia w r. 1955 podstawy premiowania zgodnie z § 27 p. 1 regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 51 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 maja 1955 r. należy od faktycznie podniesionych kosztów produkcji odjąć koszty zużycia tymczasowych budynków i urządzeń budowy (wymienione w poz. 1 część 2 CRBiI), ujętych w ramach konta 162 — Inne koszty ogólne — poz. 6. W przypadkach finansowania ze środków na zaplecze przyznanych na r. 1955 hoteli robotniczych i ich wyposażenia potrąca się również odpowiednie kwoty amortyzacji i zużycia tych hoteli i urządzeń.

Wysokość faktycznie poniesionych kosztów produkcji jak również kosztów zaplecza stwierdza główny księgowy zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

5. Rozliczenie premii przysługującej zjednoczeniom za wyniki działalności w III kwartale ulegnie przyspieszeniu tak, aby całkowite rozliczenie nastąpiło w pierwszych dniach listopada. W związku z tym należy w m-cu październiku położyć szczególny nacisk na szybkie i terminowe — a w miarę możliwości i przedterminowe — sporządzenie i założenie bilansów, jak również i szybkie dokonanie ich oceny przez centralne zarządy.

6. Przeprowadzone kontrole stwierdziły istnienie w dalszym ciągu na niektórych budowach i zjednoczeniach nieprawidłowości w stosowaniu przepisów dotyczących nowych zasad planowania operatywnego i premiowania, a mianowicie:

a) brak tendencji do ustalania robót decydujących w formie scalonej oraz określanie drobnych robót jako roboty decydujące (np. na budowie F.S.C. obiekt Odlewnia Żeliwa — do robót decydujących wstawiono 45 m² pobielania wapnem na kwotę 360 zł),

b) brak ścisłej lokalizacji robót decydujących (budowa 066 i 180 Warszawskiego ZIP i budowa 10 Białostockiego PZB — roboty decydujące określona jako 80% ogólnej wartości przerobu),

c) liczne braki formalne na dokumentach OP-1 i OP-1A (np. budowa Ruciena — Olsztyńskiego PZB brak daty zatwierdzenia OP-1 na m-c sierpień br.),

d) ustalanie planów zbiorczo, bez wyznaczenia zadań rzeczowych i podziału ich na podległe jednostki (np. w Zarządzie Budowy Zakładów Chemicznych Oświęcim na odcinku KGR IV nie ustalenie planu spowodowało utratę praw do premii dla pracowników).

Miały także miejsce wypłaty premii dla pracowników poszczególnych budów, pomimo niewykonania podstawowych zadań rzeczowych, bądź też pomimo nieusprawiedliwionego przkroczenia planu funduszu płac.

W związku z powyższym zwraca się uwagę na konieczność zwiększenia dyscypliny zarówno w zakresie sporządzania właściwych planów rzeczowych, jak też kontroli ich wykonania. Premie wypłacone z pominięciem zasad obowiązującego regulaminu premiowania należy traktować jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

DYREKTOR DEPARTAMENTU PLANOWANIA
Inż. W. Kulesza

DYREKTOR DEPARTAMENTU ZATRUDNIENIA I PŁAC
Inż. O. Vieweger

118.

PISMO OKÓLNE Nr 120/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

z dnia 4 października 1955 r.

w sprawie wzmożenia kontroli prawidłowości zapisów księgowych na kontach rachunków i kredytów bankowych.

Centralna Księgowość podaje niżej do wiadomości i stosowania treść okólnika Nr KS/23/55 Departamentu Księgowości Min. Finansów z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie cytowania w nagłówku.

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

OKÓLNIK Nr KS/23/55

z dnia 29 czerwca 1955 r.

w sprawie wzmożenia kontroli prawidłowości zapisów księgowych na kontach rachunków i kredytów bankowych.

Ministerstwo Finansów Departament Księgowości działając w porozumieniu z Komisją Głównych Księgowych Banków przypomina i wyjaśnia co następuje:

1. Obowiązek prawidłowego ewidencjonowania środków majątkowych, stojących do dyspozycji przedsiębiorstwa lub zakładu nałożony na głównych (starszych) księgowych uchwałą Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280 — Dział II/A ust. 1 lit. a i b) w całej rozciągłości dotyczy również środków pieniężnych gromadzonych na rachunkach bankowych jak też i kredytów bankowych. Obowiązek ten jednak, jak na to wskazują lustracje dokonywane przez Ministerstwo Finansów — Departament Księgowości oraz doświadczenie poszczególnych oddziałów banków, jest niejednokrotnie niedopełniany. Główną przyczyną tego stanu rzeczy jest brak należycie zorganizowanej kontroli wyciągów bankowych otrzymywanych przez przedsiębiorstwa i zakłady.

2. Celem zapobieżenia błędów w ewidencji operacji bankowych i naruszaniu dyscypliny finansowej (wydatkowaniu środków pieniężnych omyłkowo przelanych na rachunek bankowy) główny (starszy) księgowy obowiązany jest zorganizować należytą kontrolę prawidłowości wyciągów z wszelkich rachunków bankowych.

3. Za należytą kontrolę wyciągów z rachunków bankowych uznać można kontrolę, która:

1) przeprowadzana jest w dniu otrzymania wyciągu bankowego, a w każdym razie nie później niż w ciągu następnego dnia roboczego po dniu otrzymania wyciągu,
   a) sprawdzenie ciągłości sald i kompletności załączników do wyciągu.
   b) porównanie kwot załączników z pozycjami wyciągu,
   c) sprawdzenie prawidłowości załączników pojedynczych i zestawień zbiorczych oraz pozycji wyciągu nieudokumentowanych załącznikami (np. operacji czekami gotówkowymi i rozliczeniowymi),
   d) ustalenie ewentualnych błędów formalnych, rachunkowych i merytorycznych w wyciągu i załącznikach do wyciągu.

4. Główny (starszy) księgowy odpowiedzialny jest również za zorganizowanie bieżącego powiadomiania właściwego oddziału banku o ewentualnych wykrytych błędach w wyciągach z rachunków bankowych. Wykryte błędy powinny być omówione w piśmie skierowanym do głównego księgowego właściwego oddziału banku. Do pisma dołączone być powinny również załączniki do wyciągu bankowego w przypadku gdy dotyczą one błędnych uznań lub obciążeń rachunku bankowego.

5. Dla uniknięcia nieporozumień wyjaśnia się, że przedsiębiorstwa i zakłady obowiązane są zachować pełną zgodność zapisów na rachunkach bankowych z danymi wyciągów: ewentualne błędne uznania lub obciążenia księgować należy na właściwym koncie rachunku bankowego w korespondencji z kontem „Inne należności i zobowiązania", zaleca się przy tym otworzenie specjalnego konta analitycznego pod nazwą „Bankowe uznania i obciążenia do wyjaśnienia".

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU **H. Druska**

KOMUNIKAT

Departament Zatrudnienia i Płac zwraca uwagę na konieczność zaznajomienia się z ustaleniami, zawartymi w uchwale Prezydium Rządu Nr 485 z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uprawień członków terenowych ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych w związku z powołaniem na szkolenie pożarnicze (Monitor Polski Nr 59 poz. 720) obowiązującej od dnia 30.VI.55 r.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

M. Kossowski

KOMUNIKAT

Administracja Biuletynu Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego prosi o niedokonywanie przedpłat w 1955 roku na prenumeratę Biuletynu za 1956 rok.

Wpłaty należy uiszczać począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.

Jednocześnie Administracja zwraca uwagę, że jednostki budownictwa przemysłowego, które otrzymują Biuletyn według rozdzielnika, otrzymują Biuletyn nieodpłatnie i nie powinny dokonywać wpłat za prenumeratę.

Ponadto Administracja prosi prenumeratorów o podawanie dokładnych adresów i o powiadamianie o każdorazowej zmianie adresu.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII A1. Zam. 845c z dn. 5.X.55 r. Nakł. 2.000 egz. B-6-125137